

ლები არ მოვიდნენ, მაგრამ არც მათის თავდაზნაურებმა გაუტყვეს იმთ ხათრით. ეს მით უფრო საწყნარი და საჯაროა, რომ იგივე თავდაზნაურებმა მთლად შეიკარა თელავში «ტოვარისშესტვის» გამცემების მოწყობით, თავის წლიურ ანგარიშზე დასაწყობებლად თითო (იქნებ ორ-ოცის) სტაქან ყავის მისართმევად: «ტოვარისშესტვის» დარბაზს შინა... ჰედავთ, სტაქანი ყავა და «ტოვარისშესტვის» ბედ-ილბადი უფრო სახელისმწიფო ყოვლია ჩვენის თავდაზნაურებისთვის, მინამ თავის საყუთარის «ახანავაობის» ავი და კარგი. არ არის აქ გასაკვირვებელი, ტუთი-ლადა-კი არ უტყვეს ხალხს: მგელსაც თავის მარჩობელს უყვარსა...

სტენგულის დამზოველ-შემნახველის ამხანაგობის კრება გადიდა და როგორც იყო შესდგა 31-ს იანვარს. ამ დღეს, ცოტა იყო თუ ბევრი, მოგროვდნენ ბაქის წყურები და შეუდგნენ წარსულის 1887 წ. ანგარიშის განხილვას. ანგარიშიდან აღმოჩნდა, რომ ამხანაგობის 1887 წლის 1-ის იანვარს ჰქონია საწყურა წილისა 4553 მან. და 65 კაპ. ამას რომ მივუხებთ კრება კაცუნსაგან სასარგებლო შემოგანძლი ფულით, 1886 წლის მოგება და სათანადორო თანხა, სულ შესდგება 5658 მან. 88 კაპ. ამ თანხით მიმოქმედობდა ამხანაგობა წარსულ 1887 წლის განმავლობაში. ახვე წლის ამხანაგობის მოგება შემოსილია 94 მან. 74 კაპ. როგორც აღმოჩნდა ანგარიშიდან, 1888 წლის 1-ს იანვრისათვის ამხანაგობის ჰქონია წყურების წილის ფული 4330 მან. 64 კაპ. სასარგებლო შემოგანძლი 766 მან. 71 კაპ. სათანადორო თანხა 77 მან. 17 კაპ. და სარგებლო წილისა 1887 წ. 94 მან. 74 კაპ. სულ ერთიანად — 5,269 მან. 26 კაპ. როგორც მითხრობს შერიშავის, 1887 წ. 1-ს იანვარს უფრო მეტი თანხა ჰქონია, მინამ 1888 წ. 1-ს იანვრისათვის. ამის მიზეზი არის, რომ 1887-ს წ. რამდენსაც წყურს უკანა გაუტანა ბაქიდან წილის ფული. ეს მგეტის-მგეტად საწყურბარო ამბავია.

რასაკვირველია, ამასვე თავისი მიზეზი ქვს და ეს მიზეზი 31-ს იანვრის კრებაზე ნათლად გამოიკრვა. ბაქის წყურთა სიაში იპოვებიან ლეგები, თავდაზნაურები, მიხე-ლეები და სხვანი, ასე რომ ბანასაზოგადობის ერთის რაოდენობისმე ნაწილის-კი არა, მთელის ამზოგადობისა, ეს წყურები ყველა-ნი ერთ გვარად არ ეპყრიანან საზოგადო ინტერესებს. ზოგი პატრიანა და ცულო-მზურაფლედ ეკლებს საქმეს და ზოგი-კი — გულ-გრალოდ. იმ გვარ და-წყობებულებზე, როგორც ეს ბაქია, ლილად მმოქმედობს წყურების ასეთი უფო ისეთი საქციელი. მე მოგახსენებოთ იმის, რომ ზოგიერთი წყურების ბუნებრივად ბანაკს სესხი და არა უფო თავის დროზე, არამედ კარგად-დავადასულ დროზედკი არ დაუ-რუნიდნენ ბანკისათვის ვალი. დანა-ბანკში თავისი პირდაპირი ძე-მნულებმა აღსარულად ამ გვარ-ცეხთა მეგობები, თელავის ბანკსაც უტყუარად არა ერთი და ორი ჰქავს ამ გვარი უზიარო წყურია. ამ გვარი-ცეხები ძალიან ბევრია თავდაზნა-ურებაში. ამ დლოცილებს ერთ-ერთად და ერთდურად გაუტანათ სესხი და ერთდურად ამის დაბრუნება აღარ-ეუკრობდნენ. ეს გარეგნობა დიდს გა-

კირებაში ავლებს ბანკს, რომელსაც ამოგონაც შეძლება არა აქვს სხვა წყურების საკურობა და გამაყოფილის. გლეხი კაცი გაუტყურებლოდ არას დროს არ მიპაპათეს ვადას და თუ გატყურებ-შია და იმ დროს ხელი არ მოუშარ-ბო ბანკში, მთლად ჰკარგავს მნიშვნე-ლობას. ამ უზიარო წყურთა საქ-ციელმა უკუნი ვადავნი იქონია აქა-ური გლეხებზე. ამიტომაც გლეხები სცილობდნენ, რაც შეიძლება მაღლ დაახლონ თავი ბანკს, რის გამო-სობითაც 31-ს იანვარს რამდენიმე წყურმა — გლეხებმა გამოაცხადეს კრე-ბაზე, რომ დავებრუნეთ ჩვენი წი-ლის ფულით, დარჩა გესურს ბანკის წყურბარო. ეს ეგრეთვე სასუფო-მამბავია და ამას უსათუოდ რამე უნ-და ეშველოს. სასურველია, რომ ამ-ხანად ამოაჩვენოს ბანკის გამაყო-ფილად ლონისძიება იხმარონ, რათა ბოლო მოუღოს მინებს ამ უზიარულ წყურთა საქციელისას. რიდი და თავები იმასთან, ვინც ასე თუ ისე აწებს საზოგადო საქმეს, საკურო არ არის.

ა. კახელი

ნარკმევი
(უჩინებლ-გაზუთხიდან)

საინტერესოა ვიცოდეთ, ვინ რას ჰქვირდავდა ძველს დროში თეატრზე და ვინ რას ჰქვირდავდა ახლა ამ ერის გამართობის დაწყებულები-ზე, რომელიც დღეს ევროპაში თო-თქმის ისეთივე აუცილებელი საკუ-რობება გრისა და ხალხისათვის, რო-გორც პერი და სამსმელ-საქმელი. ამ სავერს თაობაზე წერის ფრანგს დაუწერია მიელო ერთი წიგნი «შე-უკრები», რომელს ბრძენს და ფი-ლოლოგოსს რა უთქვამს და როგორ შეცვლილია თან-და-თან, დროსა და ადამის განმავლობაში, ახარი და შე-ხედულობა თეატრსა და თეატრის მნიშვნელობაზე, დრამასა და კომე-დიასთან, არტისტებსა და იმთ მოღუ-ეწობაზე.

თეატრს დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ძველად საბერძნეთში, ამაშას ადრია-ნიკონსა, ბნი ეგანტონ მოგვრისა. ბიზან-ში, მაგალითად, თეატრს საყვარელი იბა-ხავდა თავს სარგული. მაგრამ შუა-მე-შეულო ჰქვირდა ფილოსოფოსებს მინც არ ეწინააღმდეგებდნენ წყურებში. ბრძენ-ის სოლონი ამბობდა: მიყვარს, როგორ არა სწეუნით არტისტებს რომ იმოდენს საზოგადოების წინაშე ტრეიდს ღამბარ-კომბის. სოკრატე ამბობდა: თეატრში წარმოადგენილი ამბავი უსაშარო მავალი-კონია. უნდად ერთმა არტისტსაც სთა-ნოებს უკდრისობით მოისმინია. ფილოსო-ფოსი სოკრატე წამბდა და სთქვა: «ეს უსიყვარელობაა! მინა თუ გაუტყუარს, იმის ჰქვირთ-კი თუ უნდა შეეწუთოთ და სთარნო-კი ისეთი რამ შეიძლება ჰქონია, რომელსაც ვეწივს და არტისტსაც ჰქვია... იმეუ სოკრატეს დაარწმუნ-ბაზენი ჰელატონი, რომ დასწეუ შეედა შე-ნი ჰიესებო. იმეუ, იმეუ, იმეუ, ცხვრის-ღამბოთა უფლანოვო, შესახა თემეუ სო-კრატეს, — ჰელატონს დასწედა შენი თა-ვიო!».

არ აზრის იყო დიდი ფილოსო-ფოსი არისტოტელი, ეს ცხადად სჩანს იმის თხზულებიდან, რომელსაც ეწო-დებდა «სასურველი რესპუბლიკა». აი რას ეწინებდა ფილოსოფოსი დრამე-ბის მოწინააღმდეგე.

ეკები ვერას უშველიოს. მართლაც მოიყვანათ ჯერ სოფ. არტიდან მო-ლა და ამ გავიწლის მოლა, როგორც ზეითი ქსოვით, ისე დაეკლდევენინა სალავი, გადმოა მვინდობენ, შემე-დებ წყოლო უფლი და გასდამობდა გზას. ახლა მეორე, ახლა მესამე მოლა მოიყვანათ ასე და ავადაუფის გიომი-და წამლობა ერთი თობად და ხუ-თად დაუჯდა პატრონებს. ეს და ამ ნაირად მოღებმა თვიანთ ხელ-ში გამოიკრეს საბრალო პატრო-ნისანი ციცი, ლეწავა ქნაჯევი. ამის-თანა კაცები ბევრი უმსხვრავლია მო-ღებვის წამლებს მიმდევრის ოსტეში. განა ესეთი მოქმედება და საქციელი მოღებვისა დიდი უბედურება არ არის ხალხისათვის?!

ნარკმევი
(უჩინებლ-გაზუთხიდან)

საინტერესოა ვიცოდეთ, ვინ რას ჰქვირდავდა ძველს დროში თეატრზე და ვინ რას ჰქვირდავდა ახლა ამ ერის გამართობის დაწყებულები-ზე, რომელიც დღეს ევროპაში თო-თქმის ისეთივე აუცილებელი საკუ-რობება გრისა და ხალხისათვის, რო-გორც პერი და სამსმელ-საქმელი. ამ სავერს თაობაზე წერის ფრანგს დაუწერია მიელო ერთი წიგნი «შე-უკრები», რომელს ბრძენს და ფი-ლოლოგოსს რა უთქვამს და როგორ შეცვლილია თან-და-თან, დროსა და ადამის განმავლობაში, ახარი და შე-ხედულობა თეატრსა და თეატრის მნიშვნელობაზე, დრამასა და კომე-დიასთან, არტისტებსა და იმთ მოღუ-ეწობაზე.

თეატრს დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ძველად საბერძნეთში, ამაშას ადრია-ნიკონსა, ბნი ეგანტონ მოგვრისა. ბიზან-ში, მაგალითად, თეატრს საყვარელი იბა-ხავდა თავს სარგული. მაგრამ შუა-მე-შეულო ჰქვირდა ფილოსოფოსებს მინც არ ეწინააღმდეგებდნენ წყურებში. ბრძენ-ის სოლონი ამბობდა: მიყვარს, როგორ არა სწეუნით არტისტებს რომ იმოდენს საზოგადოების წინაშე ტრეიდს ღამბარ-კომბის. სოკრატე ამბობდა: თეატრში წარმოადგენილი ამბავი უსაშარო მავალი-კონია. უნდად ერთმა არტისტსაც სთა-ნოებს უკდრისობით მოისმინია. ფილოსო-ფოსი სოკრატე წამბდა და სთქვა: «ეს უსიყვარელობაა! მინა თუ გაუტყუარს, იმის ჰქვირთ-კი თუ უნდა შეეწუთოთ და სთარნო-კი ისეთი რამ შეიძლება ჰქონია, რომელსაც ვეწივს და არტისტსაც ჰქვია... იმეუ სოკრატეს დაარწმუნ-ბაზენი ჰელატონი, რომ დასწეუ შეედა შე-ნი ჰიესებო. იმეუ, იმეუ, იმეუ, ცხვრის-ღამბოთა უფლანოვო, შესახა თემეუ სო-კრატეს, — ჰელატონს დასწედა შენი თა-ვიო!».

არ აზრის იყო დიდი ფილოსო-ფოსი არისტოტელი, ეს ცხადად სჩანს იმის თხზულებიდან, რომელსაც ეწო-დებდა «სასურველი რესპუბლიკა». აი რას ეწინებდა ფილოსოფოსი დრამე-ბის მოწინააღმდეგე.

ში და სთხზავდა ხოლომე ჰიესებსა, მა-გრამ მინც იმ აზრისა იყო, რომ თეატრი საშინაო ზნეობისათვისაო. იმიტომ არის საშინაო, რომ თეატრში ადგენენ გულის-თქმას და ენებათა-ღელვასა და ძალა-უფლებურად უღვი-ძებენ ამასვე მაყურებლებსაო. თუ სულ არ შეიძლება აღტანადლო იქ-მნას თეატრი, მთავრობამ მინც სა-სტრეადა უნდა ადევინოს თელ-უ-ფრო.

მე არა მეფერია... ამბობს სახელგან-ი და მჭკრე-მტყველი ორატორი ციცერი, რომ სწყნას შეუწლის ბიწურების წარმო-დგენით და მანქურების დანახვებით მოს-პის ხალხში გავრეხილებინი. ცრევი სო-ლონი კი გვიგობა სწორედ საწურთხვლად და სთარნოსს გასაწრეხლებლად, და-ცინიფო ამბობს მჭკრე-მტყველი სახელ-მწიფო კაცი მოკრედიტი არ განჩინებ-ჩვენში, რომ ჩვენ თვითონვე არ ვიქმნე-ბო უფულ გავარს ბიწურებს. არც ცრა-ვდლებს მოქვი მინც-და-მინც სარგე-ლობას. ზოროტეა-კი დიდად დრამების მწერალია: ვაუკაცეს წარმოგიდგენ-სებ ჰიესებსა და თან-კი დავიწმ ცრეხის-აუფრეხებენ. იმამა ნაწურებსა და იმამ-ოვანი, გავერეხებ და გავერეხებ უნ-და, შეგვჩაჩი უქმს ცრეხებსა.

სათარებისათვის დიდად თავ-გამო-ღებულნი ბრძენი სენკვა ძალიან ჰქი-ტაბეს იმთ, ვინც თეატრში დიდი

ვინც თეატრში დადის და სხვა-სხვა შემხალბა-გარანობას ტრეხებს, ის არა იქ უნდა-მაჰყვლია, არამედ სნეულია, ცრეხარია. სენკვას აზრით, თეატრი იმი-თამ მანგებელი, რომ იქ მისთარებულ-ერობანრის გადასტურ-სოლონი ბიწის-ი, იმამუ დადამტყველი და გამწეწეული არ არის-რა ყვითის ზნეობისა, როცა კაცო თე-ატრში ჰკარგავს დროსა, იქ ბიწი უფრო რადვილად უჯდება ადამიანის ცულში, რადვილად ცმეყოფილებისა და გარანობის სა-ხე აქვს მიღებული. თეატრადამ მიდამ, უფრო ანგარიშ, თამ-მოყვარეობის, ფილის-მეწინააღმდეგე ბრუნდებინი, ვიდრე თეატრში წაწედადუ არან ბოლუ.

ოციდუსიც იმ აზრისა იყო, რომ თეატრმა გავერეხებდა სირცხვილია-ტეატრი ამბობდა, რომ ეგრეზინა-ეული სათარობის მიზეზის არის, რომ იმთ გართობა-მასობიანი არ იტი-ანია. მხოლოდ თეატრის გამო წი-წყმიდა და გიორყენა ჩვენი ზნე-ობა. ზოგიერთი იმეირატორები რო-მისა თანაუგრძობდნენ თეატრს და მწარეცილობას უწეოდნენ, ზოგნი-კი სცივდნენ თეატრს და არტისტსაც-საცა. ქრისტიანობაც, რომელიც ის-ის იყო გავრცელდა, არა სწყალობდა თეატრსა. შუა საუკუნეობაში თე-ატრის მტრულად ეკიდებოდნენ. კი-ცი როგორ შეიყვარებს სათარებას-მანში, როდესაც სტეკება იმ ცმეყო-ფილებით, რომელსაც ჰკარგობს კომედიის წარმოადგენის დროსაო, ამბობდნენ მამინ ევროპაში, ბო-ლოს-კი ვერც ეკცლესიამ სლილი იმ საკურობის კაცის ბუნებისას, რო-მელსაც გართობა ჰქვიან ხელოვნე-ბის მოწეწობით. თეთი ეკცლესიამ დასწევა მისტრიები, კარლინოსი რი-შელისი თავის სასახლათა ჰქვიანდ-გამართული სცენა. სათეატრო დას-ნი თვიანთ ხარჯითა ჰყენდთ მე-უტებსა და პრინცებს. თეატრი ხალხს უტებს წესს მთა-მეწინააღმდეგე, ამბო-ბდნენ იმ დროს კანთა-მეღებელნი.

მოლოფი ამბობდა: ცოცხლის დანიშნულება ის არის, რომ გასაწეწოს ბიწურნი ცენი. კიესვ უფრო ძროვდ ჰმოქმედობს ვიდრე ჰქავდა წე-რისა. უჩინებულობის განსარება თუ ცინ-

დაო, წარმოდგენით თვალ-წინ იმისი ნა-ვალდებუნაბია. სავედურს ყველა ადგე-ლად იტანს და დაიტანს-კი ეფრა. ად-ამინი უფრო იმას ირჩებს, რომ ზორატე იფოს, ვიდრე სისაცილო და მასხარად ასავეცი.

ლეთის-მეტყველი კაფეარო ლუ-ღარეოა მე-XIV ცელიის თეატრის მომხრე იყო. ბოსეტეო-კი ეწინაღ-მდეებოდა. ლაროშეუტეო-კი აგრეთ-ვე. თეთი ბულოცი-კი, მეგობარი მოლოფისა და რუსისისა, თეატრ-ის წინააღმდეგ ჰქავდაცებდა.

არტისტების მდგომარეობა ძველად სა-ფრანგეთში საშინელი იყო. მოლოფის დროს-კი ისე ეკიდებდნენ, როგორც მი-წებს. არტისტს ისეთი უფლებები-კი არა ჰქონდა, რაც დანარჩენს მოქალაქეთა. სასამართლოში მოქმედებდა ვინაა შეუ-კლო: უნარლო დანაშაულობისთვის სას-ტრეად სჯიდნენ. ვინც როლზე ვარს იტ-ყუდა, ვი იმის პრალო, მამინც ციხეში დააწეწევენდნენ, ან სამეგრელოში ჩას-ვააწეწენ დასის უფროსის, თეს მოქალაქე-დნენ. ტილოს ჰკარგეს ჩააწეწევენ.

ბოლოს დრო შეიცვალა. ეოლ-ტეხრამ დიდი მოხზობება გაუწია თე-ატრის და არტისტების. დლომბერტი თეატრის მომხრე იყო და რუსომ დელორა ვაწაწეოა თეატრის გემობი-ბია. საწეწეებლობა, რომელიც კი-თაკმეველებს ეძახდა არტისტებს, ბო-ლოში შეურგდა არტისტებს, თუმკი არტისტმა საშოქალკო უფლებანი ძლიეს მამინ მილოდ მხოლოდ, რო-ცა ვალას-ტე-კი დაუბრუნეს კაცუ-რი ღირსება და უფლებანი. ამ სახით წელ-წელად მოვიდა ფები თეატრამ, გაძლიერდა იმისი მნიშვნელობა და დიდს საკურობებად გარდაიქცა ევირა-ბისათვის.

სწერილი ამბები

— ეძახდოდა დაწეწავს ასადვის რომისის წარს. ყახი «La Terre»-დან, მისე წყურე ხსია — «L'Assomoir»-დან, სასო-წარეხილებსაგან გამო ვარს-კაცად ეწეწება. აი ამას განსაზღვრის იმისეზებსა ზეცური და განსურსასეს, რომ ასწეწავს საფრანგეთის ვარს-კაცთა მდგომარე-ობა მე-2 იმეწიანს დროს და სქანსა მნათლოანისა პატრიონობის დათრეფუკა.

— ავსტრიას მუგის ფრანკ-ოპისებს ირომისას წლის მეფობის თებდვის გამო მეოთხედდევს — მეფის განსურს-სასეს, რომ უფლებანი განსაზღვრავს სასქეულისა და მსუსხის-გეპისესან, მშ-დას ქაპიტის დანაშაულო გარდა იმ დამ-ნაშაულო, რომელნაც ვასეჰიან სასქე-მწიფოს დადტანს და საწეწადმდე მოქ-მეჰების გამო.

— ინგლისის ზოლიდას იძულებულია თუთმე უფარდილოს ირანდიანის დაწე-ტატებს. ამ დღეებში, მაგალითად, სასა-დულია ზოლიდასის მოსეწილი უფარ-დებდნენ თუთმე საზოგადოებისათა ზღა-რისი გარეთან დაწე-ტატს ვალსოფლის, რომელიც ამ წინდებისმე თვისი წინად გაუტყურს ზოლიდასს სედადგან და ზღა-ცხამ შესუფას და გამოსოფას ასე, რომ კერ ჩაუგდამთ სულში.

— ასინისისთვის კომიტეტს ჩავეგო-ში 4 დასწედა ანბონისათა ოჯახისათა და ცოლ-მეღების შესწავლად გამთე-ხვებათ, რომ კომიტეტსა დასწედა ანბ-ისისთვის ქრეულებს სასქეულო დასწე-მისა 12 მან. ხოლო თითოეულს დასწედა დაწეწილს ემეწევისა — 3 მასთან გეო-რამბია.

— ლეფოს მაჰუდა ჰრადობათა გამო თვალის სისათვისაგან ჰკარგავს თუთმე-ეწებებს ურჩებს, რომ დინეს და მქე-დაბანხი ცისავერებს გემინდით ხილდოკი,

მაგრამ ლუიზა მისეი მისი გოგონა-...

გაზ. «Kreuz Zeitung»-ი ამ-ბობს, რომ გერმანიის იმპერატორის...

ამას წინაშე სენსიტივობის სა-მსჯელოს ეფესხადგან გამაჯრანდა...

ამას წინაშე კამპურტის თერტრში კონცერტსად მუსიკის დირიჟირება...

ლიუგენდოს კანსიპანის ამს წი-ნად ერთი უსსელი წერილი მთლიან...

შუა მერიტის უპირატეო ერთი სი-რმადის ფილმები დღესი სან სარად...

პეტს დაწესოს ზოგიერთ უმთავრეს ციხე-სიმაგრეებში ციხის ინტენდანტის...

იმის გამო, რომ დღეს ბერლინიში ძალიან დაწინაურდა კალაღების...

სენატმა განიხილა საჩივარი შუშის მანქანის ტყის მოხელის ქიქინაძის...

გუშინ მოვიდა ბერლინის გუბერ-ნატორი, გენერალი ცერდერი, რომელიც...

ბერლინი. გუშინ გრაფმა პერბერტ ბისმარკმა სადღიო გაუმართა გრაფ...

შაბათს რომ სადღიო გაუმართეს კალუგის ფინანსთა გარის დეპუტა-ციას...

სადილმამუკა მოლაპარაკება, რომელიც უკვე დაიწყო ბოლგარის საქმის...

გერმანიის ელჩ ვინაში მიანდეს ჩა-ვიანოს ავსტრიას, რომ მშვიდობიანად...

გაზიანზე, და ენობა: ყველა დიდი სახელმწიფოში მსურველნი არიან...

Table with 4 columns: Name, Amount, Date, etc. Includes entries like 'სეიშანაიანი იქორი', 'ტუმიანის ეპოხი', etc.

საკლენდარო ცნობანი ქრისტეს აქტი მკმ (1888) წელს აღი-პყენის შექმნილად 7366.

12 დღე პარასკევი. მოგონებს წი-შის საცივრე-მოქმედებას. მედიცინის, მართლის და ევგენიის. კათოლი. წმ. ეპის-კოპოსოს სიმეონ. მარგა. მუსულ. მე-11 რიცხვი...

13 დღე შაბათი. ღირსის მარტინიანის და სემონის. კათოლი. ქველ. მიწ-ეკატერინის. სიმეონ. წმ. მამია ევლიან-ცისა. მუსულ. მე-12 რიცხვი...

14 დღე კვირა. ღირსის კირილესი და აქსენტისა. კათოლი. ვალენტინისი. სიმეონ. მიკელა ევლისა (ტარანდარატი). მუსულ. მე-13 რიცხვი...

15 დღე ორშაბათი. მიქელ. ონი-სიმეონ. კათოლი. ვულტინისი. სიმეონ. მარგა. მუსულ. მე-14 რიცხვი...

გამოსადეგი ცნობანი 5 ივნისი 1 თებერვლი 1 მარტამდე თეთრი ზური წყურული 1 გორ. 5 კან.

მიძოსკლო ცეცხლის გემების შავს ზედაზე. ბათუმში ვაჭარს: ხუთშაბათობით ნაჭრადღევის 4 საათზე...

განცხადებანი ქ. გორში, სობაროს ქუჩაზე, ბაბაღი ქართულის წიგნის მალაზია.

განცხადებანი ქ. გორში, სობაროს ქუჩაზე, ბაბაღი ქართულის წიგნის მალაზია.

განცხადებანი ქ. გორში, სობაროს ქუჩაზე, ბაბაღი ქართულის წიგნის მალაზია.

გაზეთი გასულია სრულად უმზარის შვედურის საჩივრისა, რომელიც ბერლინ გენერალ-შეილა და გუბერატორს...

ნაგვილი სახეადა ყველასათვის განთქმული წიგნი თავის მოკლად თხზ. დ. რის რეტუსი რუსულად გამოცემული მის სურათით...

გაკვასის პირველი ფაბრიკა ხეზე-წასსმელ ლატისა, საბჭვად ლექისა და პოლი-ტურისა.

განცხადებანი ქ. გორში, სობაროს ქუჩაზე, ბაბაღი ქართულის წიგნის მალაზია.

განცხადებანი ქ. გორში, სობაროს ქუჩაზე, ბაბაღი ქართულის წიგნის მალაზია.